

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Vedtak i sak 43-04, den 2. juli 2004

Klager: NN

Innklager: Actor Fordringsforvaltning AS, postboks 205, 2302 Hamar.

Saken gjelder: Om klager i forbindelse med utsettelse av frist for å begjære tilbakelevering også fikk utsettelse av frist for når det påløp tungt salær.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.klagenemnda.inkasso.no

1 Saksforholdet.

Saken dreier seg om to banklån:

- 1) Sak nr. 045644 med hovedstol kr. 158.137, som er pantsikret med salgspant i bil.
- 2) Sak nr. 045645 med hovedstol kr. 13.695, som er usikret.

Lånene ble registrert til inkasso 30.10.03 hos Actor Fordringsforvaltning AS, som samme dag sendte betalingsoppfordringer med frist 14 dager.

Den 13.11.03 sendte selskapet varsel om tvangsfullbyrdelse i form av varsel om tilbakelevering og varsel om tvangsinnndriving.

Av selskapets saksbehandlersystem fremgår det at klagers far var i kontakt med fordringshaver og inkassator i hvert fall ved to anledninger, 17.11.03 og 27.11.03, der han anmodet om mer tid for å få komme frem til en betalingsordning.

Innklagede ga ved brev av 27.11.03 klager ”ytterligere 14 dager til å komme med et forslag til løsning av kravet”. Det ble samtidig varslet om at dersom dokumentasjon for betalt forsikring på bilen og forslag til betalingsløsning uteble innen fristen, ville det bli begjært tvangsfullbyrdelse i begge sakene.

Dersom betalingsfristen i en betalingsoppfordring er oversittet med mer enn 14 dager påløper tungt salær, jf. Inkassoforskriftens § 2-3. Den 27.11.03 var det gått 28 dager (14 + 14) fra datoen for betalingsoppfordringene.

Etter fristen i brevet av 27.11.03 har det vært kontakt mellom partene om betalingsløsninger, noe som endte med at klager gjorde opp saken i sin helhet, og fullt oppgjør inkludert inkassoomkostninger ble mottatt av innklagede 04.02.04.

Klager ved sin far klaget til Inkassoklagenemnda ved brev av 24.02.04. Han krevde tilbakebetalt tungt salær og påløpte renter for dette.

2 Partene anfører

Det må være galt at det er påløpt tungt salær i saken. Han var forut for betalingsfristen 27.11.03 i kontakt med innklagede gjentatte ganger og orienterte om sine forhandlinger med banken. I brev 27.11.03 ble det gitt ny 14-dagers frist frem til 11.12.03 slik at han kunne komme med et forslag til betaling. Det er ikke grunnlag for tungt salær, han har vært i forhandlinger om kravet, og han har fått betalingsutsettelse, noe som også må gjelde utsettelse av fristen for når det påløper tungt salær.

Innklagede hevder at det er grunnlag for å belaste tungt salær og anfører innledningsvis at grunnlaget å kreve tungt salær i saken følger av inkassoforskriftens § 2-3:

Vi er ukjent med at vår oppdragsgiver har gitt tilsagn om fritak av tungt salær i disse sakene, og ved refinansiering har de heller ikke vært villig til å frafalle dette. Actor Fordringsforvaltning AS har ikke

anledning til selv å gi frafall på vegne av banken. Meningen med brevet av 27.11.03 var primært å gi ytterligere 14 dagers frist for løsning av saken før tvangsfullbyrdelse ble iverksatt. Vi kan ikke se at dette brevet innebar et samtykke om fritak for tungt salær, og vil påpeke at kravene uansett ikke ble innfridd innenfor fristen i brevet.

3 Forholdet til avvisning

Klagen er avvist av sekretariatet for Inkassoklagenemnda ved brev av 20.04.04 begrunnet med at klagen ved behandling i nemnda åpenbart ikke ville føre frem. Klager, ved sin far, har fastholdt klagen på telefon overfor sekretariatet, og har presisert at det er grunnlaget for tungt salær han bestrider. Inkassoklagenemndas leder har bestemt at klagen skal behandles av nemnda.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken

Inkassoklagenemnda skal ta stilling til om inkassator ved brev 27.11.03 ga klager fristutsettelse med å iverksette tvangsfullbyrdelse og samtidig utsatte fristen for å belaste saken med tungt salær.

Hjemmelen for å belaste en sak for såkalt ”tungt salær” følger av forskrift til inkassoloven (FOR 1989-07-14 nr. 562, inkassoforskriften), § 2-3. Det følger av tariffsetsene i § 2-3 at selskapet kan fordoble tidligere beregnet inkassosalær i betalingsoppfordringen ”dersom skyldneren har oversittet betalingsfristen i en betalingsoppfordring med mer enn 14 dager”.

Inkassoklagenemndas flertall, lederen og representantene fra Forbrukerrådet Lars Grøndal og Linette Heiberg, legger til grunn at det beror på en tolking av avtaleforholdet partene mellom om en betalingsutsettelse også skal omfatte en utsettelse av fristen for når det påløper tungt salær. Det er ikke nødvendig for flertallet å ta stilling til hvor mye som skal til for at fristutsettelse anses avtalt, men det vil kunne ha betydning om det skyldige kunne vært gjort opp på annen måte innen fristen og at inkassoomkostninger kunne vært unngått. Særlig kan det gjelde når tredjemann påtar seg ”å ordne opp” i en annens gjeld. Videre må det legges vekt på om kreditor eller inkassator gjennom sin opptreden har gitt skyldneren en berettiget forventning om at ytterligere kostnader ikke vil påløpe i den perioden partene er i forhandlinger om en løsning.

I denne sak foreligger det etter flertallets mening særskilte forhold som taler for at partene her anses å ha avtalt å utsette fristen for når tungt salær påløper. I denne sak har klager ved sin far vært i direkte kontakt med fordringshaver, og det må legges til grunn at han er blitt møtt med velvilje i banken. Han har også vært i kontakt med inkassator. Dette resulterte i at inkassator skrev brev 27.11.03 hvor det henvises til denne kontakten. Det må også legges en viss vekt på ordlyden i betalingsoppfordringen. Her står det om konsekvensene av ikke å overholde betalingsfristen at det ”kan”, og ikke nødvendigvis ”vil” medføre ytterligere kostnader:

Unnløstelse av betaling kan føre til ytterligere kostnader for Dem, jfr. bl. a. inkassoforskriften §§ 2-3 – 2-5 og rettslig inndrivning med særskilte kostnader.

På bakgrunn av den dialogen som har vært og ordlyden i brevet av 27.11.03 og i betalingsoppfordringen, er flertallet kommet til at klagers far har forstått det slik og har hatt berettigede forventninger om at han skulle få ordnet opp i gjeldsproblemene til sin sønn uten at det påløp ytterligere omkostninger. Banken eller inkassator burde ha presisert at en utsettelse ville medføre ytterligere salær. Det kan etter flertallets mening ikke spille noen rolle at gjelden ikke ble gjort opp innen den nye fristen 11.12.03. Denne fristen gjaldt ”forslag til løsning av kravet” og ikke en ny frist for betaling. Utsettelse med betaling utover den forlengede fristen beror således på en ny avtale.

Inkassoklagenemndas flertall har under en viss tvil kommet til at det ikke er grunnlag for å kreve tungt salær, og det er da heller ikke grunnlag for å kreve renter av denne del av salæret. Flertallet presiserer at dette ikke skyldes at inkassator/fordringshaver har opptrådt i strid med god inkassoskikk, men på en tolking av avtaleforholdet mellom partene i forhold til inkassoomkostningene.

Inkassoklagenemndas mindretall, representantene fra inkassobransjen Hilde Larsson og Helle Einstabland Woxholth, er kommet til et annet resultat enn flertallet.

I henhold til inkassoloven § 17 plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning, blant annet kostnader ved å ha engasjert en inkassator. Loven angir noen få unntak fra erstatningsplikten, blant annet om skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk, samt dersom fordringshaver eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk.

Standardsatser for skyldnerens maksimale erstatningsplikt for utenrettslige inndrivingskostnader er fastsatt i forskrift til inkassoloven, hvorefter det av § 2-3 følger at dersom skyldner har oversittet betalingsfristen i en betalingsoppfordring med mer enn 14 dager påløper maksimalsatser for tyngre saker, såkalt "tungt salær".

Hovedkravene i saken er to misligholdte banklån, og nemndas mindretall legger til grunn at det var nødvendig for fordringshaver å engasjere en inkassator for å inndrive fordringene. Videre legges til grunn at inkassator skal ha honorar for sitt arbeid i henhold til avtale med oppdragsgiver. Inkassosalæret som har påløpt, og som belastes skyldner, skal helt eller delvis dekke fordringshavers kostnader.

I saken her ble betalingsfristen i betalingsoppfordringen oversittet med mer enn 14 dager, og klager har ytterligere oversittet den utsatte fristen han fikk for å få til en løsning i saken. Ut fra de opplysninger som forligger antas dessuten at innklagede har hatt et betydelig arbeid med saken.

Etter mindretallets vurdering kan ikke klager ha hatt en berettiget forventning om at fordringshaver eller innklagede helt eller delvis skulle dekke kostnader som var en direkte følge av misligholdet. Det ville ha vært ekstraordinært om avtalen om betalingsutsettelse i tillegg skulle innebære at skyldner skulle slippe å betale omkostningene til inkassator, og måtte i så fall vært uttrykkelig avtalt. Etter mindretallets vurdering skal klager således betale påløpt salær i sin helhet.

5 Vedtak

Klager gis medhold i at han ikke skal betale tungt salær og i at han ikke skal betale renter av denne del av salæret.

Iver Huitfeldt
Leder